

MISCAREA

ABONAMENTE:

Casa 200 lei
Săptăm. 140 lei
Trei luni 70 lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Ing. Piața Unirii No. 6
Căminele de birouri: 9—12 a. m.
și 3—5 p. m.

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Se potrece în condiții excepționale direct la
redacție sau prin intermediul
Distribuitorilor prin toate agențiile de publicitate

APARE ZILNIC

Sub direcțiunea unui comitet
de redacție

Moartea lui G. G. Mârzescu

Mârzescu î-și a ars viața lui pe altarul patriei, și nu s'a cruțat pentru că el, mare fruntaș, era soldatul datoriei, benedictinul ce muncea ca să creieze și să dea pilda operii ce rămâne, politicilor ușurate și de negație.

G. Mârzescu era apoi, într'o vreme de relaxare a concepțiilor de legalitate, un legalist de răsă. Pentru el legea era o sfântă și aplicarea ei un sacerdoțiu. El nu cunoștea contingențe și concesii atunci când mintea lui clară iiarăta obligațiile imperioase ale legii. În această atitudine, G. Mârzescu va rămâne cel mai frumos exemplu, ca pilda vie pentru generațiile de azi și de totdeauna a bărbatului de stat ce vedea în respectul legii și în aplicarea ei, fără de nici o omenescă contingență

La o vârstă cu atât mai tânără, cu cât o raportăm la cariera politică în care omul ce i se destină nu poate să aspire ca din tinerețe să se valorifice, George Mârzescu dispărea din viață, în momentele în care țara are mai multă nevoie de cât oricând de spirite cumpănite, de minți clare, de suflete luminoase și drepte, de bărbați cu pregătire culturală superioară.

G. G. Mârzescu a fost o capacitate politică, indispensabilă partidului pe care l-a cinstit cu devotamentul și munca lui, indispensabil țării, care avea în el o somitate a vieții politice românești.

Viața lui G. Mârzescu are multe laturi, fiecare vrednică de-a ilustra un om.

Ca parlamentar era tipul oratorului sobru în expresii, dar puternic prin arta convingerii întemeiată pe dialectică fină și strânsă, prin erudiția sa juridică și politică ce-o pune în serviciul cauzei ce-o apăra, sau ideii ce-o combătea.

Vor rămâne ca o strălucită exemplificare a elocinței parlamentare românești, discursurile lui relutiv la reformele judiciare de care numele său va rămânea deapururi legal.

Ca om de guvern, și ca spirit constructiv, G. Mârzescu era o poadoabă a generației tinere. Într'o vreme în care demagogismul steril, oratoria efitină, și arivismul susținut pe frazele sonore și pe actele pur negative, caută a-și face drum în viața publică românească, G. Mârzescu venea cu pregătirea omului de stat, și cducea contribuția spiretelor constructive în furtuna patimelor momentului.

El venea cu reforme cugetate cu proiecte de de legi studiate, scoase din o muncă imensă căci

o datorie de viață și de moarte. Cu Mârzescu dispărea o figură astfel juridică, în care intuiția creatoare a legii se unea cu respectul până la fanatism a legii existente. Un mare jurist și-un apostol al dreptății ideale—iată ce a fost Mârzescu în activitatea fecundă și largă a vieții lui politice.

Legându-și numele de ministeriatul ce prezidase războiul de întregire națională și de opera de organizare, consolidare și normalizare întreprinsă de partidul liberal, după război, George Mârzescu va rămâne deapururi în seria fruntașilor partidului nostru ca o figură îndrumătoare în veci neuitată, iar țara pierde în el pe bărbatul de stat ce i-a jertfit anii cei mai frumoși, în munca uriașă de organizare și de vindecare a rănilor de după război; pierde în el pe unul din cei mai îndrituiți a fi nădejdele legitime ale viitorului ei.

Moartea celui iubit, vrednic, și muncitor este oricând o durere. Moartea lui G. Mârzescu este mai mult decât o durere. Ea lasă conștiința ireparabilului prin simțirea unui gol ce nu poate fi împlinit.

«Viitorul»

— Trenul mortuar care aduce la Iași remășițele pământești ale scumpului nostru G. G. Mârzescu va sosi mâine Vineri 14 Mai la ora 8,50 dimineața.

— Un comitet de ieșeni, reprezentând toate straturile sociale,—în diferent de culoare politică—va lua inițiativa de a ridica un monument al lui G. G. Mârzescu, monument care va fi așezat în dreptul palatului de justiție.

La moartea lui G. G. Mârzescu

Indrumător spre bine și virtute
Și al dreptății far luminător,
Te-ai stins deapururi, spirit veghetor,
Și dintre noi te-ai dus spre zări pierdute.

Noi te-am iubit cu dragoste pioasă
Și ai rămas icoană sfântă 'n noi,
Ne-ai înțeles și trudă și nevoi
Și ne-ai privit cu inimă miloasă.

Sunt mulți mahnțiți de zboru-ți trist și negru...
De ce te-ai dus, și pentru totdeauna?
Aicea nu-i o inimă, nici una,
Ne 'ndurerată pentru sufletu-ți integru.

Iar prietenii, cu pasul lor umil,
Duc florile eternului regret,
Și le aștern pe fața ta, încet,
Plecat pe veci, al Iașului copil!

Virgil Gheorghiu

Iași, 12 Mai 1926.

Cuvinte despre Gh. Gh. Mârzescu

— EXTRASE DIN ZIARE —

După o suferință lungă și grea, după alternări de speranțe și desnădejdi, George G. Mârzescu s'a stins, la o vârstă când mai putea fi de mare folos pentru binele public, prin incontestabilele sale însușiri.

În viața noastră politică, mai cu seamă în anii din urmă, Mârzescu ajunsesse una din figurile valoroase și atât partizani cât și adversari, erau unanimi să-i recunoască meritele.

La Mârzescu s'imperecheau de minune o inteligență ageră, o energie în continuă acțiune, o rară simpatie care-l făcea plăcut chiar celor mai hotărâți adversari, o elocință impresionantă prin simplitatea ei, și o generoasă concepție umanitară, unde intențiile cele mai largi în spiritul unei democrații reale, nu se despărțeau de corectivul unui neclintit sentiment al ordinii.

Era un cald iubitor al progresului, dar și un convins apărător al temelilor. Era un realist, nu un utopist: realizator nu visător.

Moștenitor al unui nume respectat, care păstra amintirea unui reprezentant strălucit al culturai și al barei și al tribunei moldovene, George G. Mârzescu îi adăogase apreciabilul titlu al unei activități ministeriale din cele mai rodnice pentru Stat.

Introdus în guvernul constituit după retragerea în Moldova, mai mult ca un omagiu adus ospitalierei provincii, Mârzescu s'a impus repede prin acțiunea sa constructivă. Unele acte importante din acea epocă, cum sunt decretule-legi cu caracter de improprietărire, eștățene, vot universal, etc. au beneficiat de colaborarea sa, câte odată decizivă.

După război, ca ministru de interne și de justiție, a desfășurat o muncă fecundă. E destul să amintim legea pentru înfrânarea abuzurilor săvârșite contra siguranței Statului, ultima lege a închirierilor, care a mai redus numărul conflictelor dintre proprietari și chiriași, legea de organizare judecătorească, legea de organizare a Casației, procedura accelerată, și alte legiuiri eșite din indoita preocupare a îmbunătățirii și a unificării. Poate că aceste reforme, după experiența făcută reclamă modificări mai mari sau mai mici, dar ele denotă o fină pricepere a realităților din partea auzului și i-au smuls o muncă covârșitoare și unanim admirată, care de sigur i-a grăbit sfârșitul.

Indiferent de partidul politic unde s'a găsit și care punea în el una din cele mai legitime speranțe, George G. Mârzescu era un puternic temperament politic. De la el se aștepta tot mai mult, în nota de civilizație care-i caracteriza întreaga acțiune, notă cu atât mai delicată cu cât e atât de rară într'o vreme când demagogia și egoismul, trivializează peste măsură luptele politice.

Moartea sa timpurie este o pierdere pentru țară, și ca românii conștienți o deplângem în deplină sinceritate.

«UNIVERSUL»

O tristă veste ne-a parvenit târziu în cursul nopții: Georget Mârzescu, fostul ministru de justiție, a murit. În crude suferinți, s'a stins astă-noapte, inconjurat de familia dezolată și de medicii prieteni în neputință de a-l salva.

Teribile boală nu l'a lăsat din ghiarele ei funeste. Îl știam pierdut și totuși vestea morții lui ne-a impresionat profund, atât de mare este nedreptatea ursitei, și atât de tragic este sfârșitul lui prematur.

Se stingea din viață un om tânăr și totuși un om întreg. Dispare un element de prima ordine într'o țară în care elementele de reală valoare politică sunt tot mai rare.

Georget Mârzescu avea simțul politic înăscut. Cult—în înțelesul larg al cuvântului—el și-a tras concepțiile din lumea în care își făcuse pregătirea. Era liberal—dar problemele politice el le examina și din punctul de vedere al interesului general și al principiilor superioare.

Din spirit de disciplină se înmlădia uneori necesităților de partid. Între 21 săi însă făcea să treacă mereu pe dinaintea ochilor ceace dicta interul bine înțeles al țării.

Ca forță de guvern era un element de mână întâi. Partidul liberal încercă o pierdere ireparabilă.

Înregistrând vestea morții lui Georget Mârzescu «Dimineața» transmite familiei defunctului expresiunea simțimentelor sale de durere.

«DIMINEAȚA»

Alte articole omagiale au apărut în ziarele „Adevărul“, „Argus“, „Lumea“, „Opinia“, „Îndreptarea“ și a.

